

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O. P.**, bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **B.**, zastúpenému JUDr. D. S., advokátom so sídlom v T., **o zaplatenie 56,43 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 26 C 91/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. júna 2011 sp. zn. 9 Co 297/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava z 31. augusta 2010 č. k. 26 C 91/2010-34, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného na prerušenie konania. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie vo veci nezávisí od konkurzného konania prebiehajúceho voči inému subjektu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že sa konanie prerušuje. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že tento mimoriadny opravný prostriedok je nedôvodný a neprípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností /§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p./ na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., i keď neboli dovoláním namietané, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalobcu spojené s odmenou jeho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. novembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová